

Міністерство освіти і науки України

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76018, тел. (0342) 75-23-51, факс (0342) 53-15-74
імейл office@pnu.edu.ua, сайт https://pnu.edu.ua, код ЄДРПОУ 02125266

03.06.2022 4 № 01-23/153

На № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

у наукову роботу

«Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.»

доктора політичних наук, професора

Цепенди Ігора Євгеновича

Цепенда Ігор Євгенович, доктор політичних наук, професор, ректор Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника – відомий в Україні та закордоном дипломат, дослідник історії польсько-українських відносин першої половини ХХ ст.

Ігор Євгенович Цепенда понад 30 років займається вивченням польсько-українських відносин.

І. Є. Цепенда з 1993 р. є організатором та учасником проведення пам'ятних наукових конференцій, присвячених соборності України та Західно-Українській Народній Республіці, що проводилися у 1993, 1998, 2003, 2008, 2013 та 2018 рр. у Прикарпатському національному університеті ім. В. Стефаника. Він активно долучався до видання колективних праць із історії України першої половини ХХ ст., присвячених українській соборності, вивченню спільних зусиль галицьких та наддніпрянських українців щодо здобуття власної державності і її утвердженню.

І. Є. Цепенда має наступні нагороди та відзнаки: грамота Верховної Ради України «За заслуги перед Українським народом» (2010); відзнака Міністра закордонних справ Республіки Польща «Vene Merito»; лауреат Премії імені академіка Петра Тронька НСКУ (2014); ювілейна медаль з нагоди 150-ліття з дня народження Блаженного священномученика Григорія Хомишина (2017); медаль Центру Східної Європи імені Кирила і Мефодія Університету Марії Склодовської-Кюрі у Любліні (2017); почесний доктор (Doctor honoris causa) Жешувського університету (Республіка Польща, 2015); почесний титул „Заслужений для Вищої державної професійної школи в Гожуві Великопольському” (Академія в Гожуві Великопольському, 2015); почесний консул Гірничо-металургійної академії імені Станіслава Сташца у Кракові (2017); ювілейна медаль 200-ліття Варшавського університету (2018); медаль Національної академії педагогічних наук України “Тригорій Сковорода” (2018); пам'ятна відзнака на честь 100-річчя Національної

академії наук України (2018); лауреат нагороди XII Форуму «Європа-Україна» (2019, Жешув, Республіка Польща); нагрудний знак МОН України “За наукові та освітні досягнення” (2019); ювілейна медаль “100-річчя ЗУНР” (2019); лауреат першої туристичної премії Івано-Франківської області 2019 “ІFTA’2019”; лауреат Премії імені Дмитра Яворницького НСКУ (2020); лауреат Премії імені Леся Мартовича (2021).

І. Є. Цепенда – автор понад 70 наукових публікацій з історії українсько-польських відносин ХХ ст. та сучасних двосторонніх взаємин України і Польщі (загальна кількість посилань на публікації згідно з базою даних Google Scholar – 98, h-індекс – 5). У колі наукових зацікавлень є проблеми української соборності, українсько-польського протистояння в роки польсько-української війни 1918 – 1919 рр. та Другої світової війни, депортації українського і польського населення в контексті радянських геополітичних інтересів післявоєнного устрою Європи, а також депортація польських громадян українського походження в рамках операції «Вісла». Він також співавтор, співголова редакційної ради та редакційної колегії видання “Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923. Енциклопедія” у 4 т.

І. Є. Цепенда не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проєктів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Творчі та наукові здобутки І. Є. Цепенди дають змогу вважати його повноправним співавтором роботи «Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.», висунутого для участі у конкурсі на здобуття Національної премії України імені Бориса Патона 2024 року.

Претендент

Ігор ЦЕПЕНДА

Учений секретар

Вікторія СТИНСЬКА

Міністерство освіти і науки України

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76018, тел. (0342) 75-23-51, факс (0342) 53-15-74
імейл office@pnu.edu.ua, сайт <https://pnu.edu.ua>, код ЄДРПОУ 02125266

03.06.2024 № 01-23/155

На № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

у дослідження теми:

«Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.»
доктора історичних наук, професора
Кугутяка Миколи Васильовича

Кугутяк Микола Васильович, доктор історичних наук, професор, професор кафедри етнології і археології Факультету історії, політології і міжнародних відносин Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника – відомий в Україні та закордоном дослідник історії західноукраїнських земель другої половини XIX – першої половини XX ст., фахівець з історії українського національно-демократичного руху в Галичині.

М. В. Кугутяк впродовж понад 30 років займається вивченням історії західноукраїнських земель. Центральною проблемою його досліджень є питання українського національного відродження, утворення і діяльність українських політичних партій, їхня боротьба за українську державність, за соборність українських земель. Основна тематика його наукових монографій та статей – фундаментальні основи української національної ідеї та державності.

М. В. Кугутяк є співініціатором, організатором та учасником проведення всеукраїнських наукових конференцій, присвячених Західно-Українській Народній Республіці, що проводилися у 1993, 1998, 2003, 2008, 2013 та 2018 рр. у Прикарпатському національному університеті ім. В. Стефаника. Він активно долучався до видання колективних праць із історії України першої половини XX ст., присвячених українській соборності, вивченню спільних зусиль галицьких та наддніпрянських українців щодо здобуття власної державності і її утвердження.

М. В. Кугутяк – головний редактор часопису «Галичина» (від 1997), журналу «Карпати: людина, етнос, цивілізація» (від 2009), основна тематика яких присвячена новітній історії України.

Основний внесок М. В. Кугутяка у циклі наукових праць «Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 - 1923 рр.» полягає в:
– участі у проведенні серії всеукраїнських наукових конференцій «Україна Соборна» (2004 – в Івано-Франківську («Духовна вісь України: Галичина–

Наддніпрянина–Донеччина"), 2005 – в Переяславі-Хмельницькому ("Соборність України: історична спадщина і виклики часу") та в 2006 – в Черкасах ("Соборна Україна: історична ретроспектива");
– участі в роботі редакційної колегії наукового збірника "Україна Соборна" у 2004 – 2006 рр.;

– підготовці, написанні та виданні монографії "Західно-Українська Народна Республіка: ілюстрована історія" (Львів – Івано-Франківськ, 2008. 523 с.);

– участі у виданні колективної монографії "Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923: історія" (Івано-Франківськ, 2001. 626 с.);

– керівництві редакційною радою та співголовуванні редакційною колегією видання "Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923. Енциклопедія" у 4 т. (т. 1. Івано-Франківськ, 2018. 686 с.; т. 2. Івано-Франківськ, 2019. 829 с.; т. 3. Івано-Франківськ, 2020. 574 с.; т. 4. Івано-Франківськ, 2021. 686 с.).

М. В. Кугутяк – автор, співавтор, редактор 9-ти монографій, понад 50 наукових статей з новітньої історії України, історії УНТП – УНДО, біографістики (загальна кількість посилань на публікації згідно з базою даних Google Scholar – 216, h-індекс – 4).

М. Кугутяк не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проектів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Творчі та наукові здобутки М. В. Кугутяка дають змогу вважати його повноправним співавтором теми «**Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 - 1923 рр.**», висунутого для участі у конкурсі на здобуття Національної премії України імені Бориса Патона 2024 року.

Претендент

Микола КУГУТЯК

Учений секретар

Вікторія СТИНСЬКА

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76018, тел. (0342) 75-23-51, факс (0342) 53-15-74
імейл office@pnu.edu.ua, сайт https://pnu.edu.ua, код ЄДРПОУ 02125266

03.06.2024 № 01-23/152

На № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

У Цикл наукових праць “Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 - 1923 рр.”

доктора історичних наук, професора

Великочого Володимира Степановича

Великочий В.С. – доктор історичних наук, професор; декан факультету туризму Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, академік Української Академії історичних наук, член-кореспондент Академії туризму України, заслужений працівник освіти України, Почесний працівник туризму в Україні, відмінник освіти України, почесний доктор Академії імені Якуба з Парадижу в Гожові Великопольському (Республіка Польща).

Нагороджений орденом Святого Володимира III ступеня(2004), Архстратиґа Михаїла (2017 р.) УПЦ-КП, медалями “День працівника освіти” (2012), “Геродота Гелакарнаського” IV ступеня (2012), медаллю “Європа – унія цінностей” Асоціації почесних докторів, професорів і почесних сенаторів, друзів і бенфеціарів з Німеччини, Австрії, Польщі і Швейцарії (2018), лауреат премій Національної спілки краєзнавців України імені Петра Тронька (2019), імені героя України Михайла Сікорського(2021), ювілейними медалями Івано-Франківської обласної ради “100-річчя ЗУНР”(2018), “80-річчя УПА”, відзнаками голів Івано-Франківської обласної ради та обласної державної адміністрації “Відомий науковець року 2010”, “За заслуги перед Прикарпаттям”(2013), відзнакою Національної спілки краєзнавців України “Почесний краєзнавець України”(2011), лауреат Івано-Франківської обласної премії імені Володимира Полека(2012).

Автор понад 240 наукових, навчально-методичних праць, авторських свідоцтв і патентів, в тому числі - понад 30 монографій, збірників документів підручників, посібників.

За участі та під керівництвом В.С.Великочого було досліджено, розроблено та впроваджено:

1. Збірник документів і матеріалів “Західно-Українська Народна Республіка 1918 – 1923. Документи і матеріали ” у 5-ти томах, 8-ми книгах, зокрема археографічна та науково-технічна робота над томами I і II.

2. Співавтор першої наукової історії ЗУНР, викладеної в монографії “Західно-Українська Народна Республіка. 1918-1923: Історія / Керівник авторського

колективу й відповідальний редактор Олександр Карпенко. Івано-Франківськ: Сіверсія, 2001. - 628 с.”

3. Співавтор монументального видання “Західно-Українська Народна Республіка. 1918-1923. Ілюстрована історія. Львів - Івано-Франківськ: Манускрипт, 2008. 524 с.”

4. Співавтор і член редакційної колегії найповнішого в Україні видання про Першу світову війну “ Велика війна 1914–1918 рр. і Україна. У 2-х кн. – Кн. 1: : Історичні нариси / Упорядн. О. Реєнт; Ред. кол.: В. А. Смолій (голова), Г. В. Боряк, В. С. Великочий, В. Ф. Верстюк, О. І. Гуржій, О. В. Добржанський, І. А. Коляда, М. В. Кугутяк, С. В. Кульчицький, О. Є. Лисенко (заст. відп. ред.), В. М. Литвин, О. С. Онищенко, Р. Я. Пиріг, О. П. Реєнт (відп. ред.), О. С. Рубльов, В. Ф. Солдатенко, Ю. І. Терещенко, О. А. Удод, В. В. Шевченко (відп. секр.). К.: ТОВ «Видавництво “КЛЮ”», 2014. 784 с.”

5. Співавтор 16 статей в чотирьох томах “Західно-Українська Народна Республіка 1918-1923. Енциклопедія: До 100-річчя утворення Західно-Української Народної Республіки.”

6. Співорганізатор і учасник 5 Міжнародних конференцій, присвячених річницям ЗУНР/ЗОУНР з 1998 р.

7. Автор циклу статей, присвячених вивченню і висвітленню проблеми соборності в час Української революції 1917-1923 рр.

8. Співавтор нового концепту Української революції 1914-1923 рр. (Реєнт О.П., Великочий В.С. Українська революція: сучасний вітчизняний історіографічний дискурс. Моногр. Київ-Івано-Франківськ: Місто НВ, 2024. 396 с.)

9. Співавтор нової хронології національно-демократичної революції на західноукраїнських землях 1914-1923 рр. в руслі національної парадигми історії України.

10. Опубліковано 85 наукових праць з історії української соборності, в тому числі – збірників документів, монографій, наукових статей, в тому числі – 6 закордоном.

11. Кількість посилань у Google Scholar – 324, h-індекс-9.

Великочий В.С. активно досліджує історію Українській революції 1917-1923 рр., соборності, Західно-Української Народної Республіки, популяризує її в наукових колах, студентському середовищі, в засобах масової інформації. Зокрема, на Івано-Франківському обласному ТБ “Галичина” за його участі було організовано й проведено майже два десятки програм, присвячених цим питанням.

В. Великочий не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проектів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Творчі та наукові здобутки Великочого В.С. дають змогу вважати його повноправним співавтором “Цикл наукових праць “Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917-1923 рр.”, яка висунута для участі у конкурсі на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки України у 2024 р.

Претендент

Учений секретар

Володимир ВЕЛИКОЧИЙ

Вікторія СТИНСЬКА

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЮРІЯ ФЕДЬКОВИЧА**

вул. М.Коцюбинського, 2, м.Чернівці, 58002, тел. (0372) 584811, факс (0372) 552914,
E-mail: rector@chnu.edu.ua, код ЄДРПОУ 02071240

Від 29.05.2024 № 12/42 - 1542 На № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК
у цикл наукових праць «Україна Соборна у боротьбі
за державну незалежність 1917 - 1923 рр.»
доктора історичних наук, професора
Добржанського Олександра Володимировича

Добржанський Олександр Володимирович, доктор історичних наук, професор, впродовж виконання досліджень, які увійшли до роботи, працював у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича на посаді декана факультету історії, політології та міжнародних відносин, заслужений діяч науки і техніки.

Творчий внесок Добржанського Олександра Володимировича під час підготовки даної роботи:

- проведено значну пошукову роботу для виявлення джерел з історії буковинської складової Західно-Української Народної Республіки та Української Народної Республіки. Упорядковано і опубліковано разом з В.Стариком збірник спогадів про події 1914-1921 рр. на Буковині «Бажаємо до України» та збірник документів «Змагання за українську державність на Буковині (1914-1921 рр.)». Крім того, підготовлені і опубліковані збірники документів «Нації та народності Буковини у фондах Державного архіву Чернівецької області (1775 – 1940)». та «Єврейське населення та розвиток єврейського національного руху на Буковині в останній чверті XVIII-на початку XX ст.», які також дотичні до даної теми.

- проаналізовано розвиток українського національного руху на Буковині в другій половині XIX – на початку XX ст., формування ідеї незалежної української держави, соборності українських земель, утвердження цих ідей в середовищі широких кіл української громадськості. Доведено, що все це стало важливою передумовою активної участі буковинців в Українській революції 1917-1923 рр., створенні та розбудові Західно-Української Народної Республіки.

- розкрито перебіг подій на Буковині під час Української революції в 1917-1923 рр. Досліджено участь буковинців у Українській Національній Раді, діяльність Буковинського крайового комітету, проведення Буковинського народного віча 3 листопада 1918 р., встановлення української влади на

Буковині і проголошення входження української частини Буковини до Західно-Української Народної Республіки.

- проаналізовано взаємини українців з представниками інших етнічних груп краю в умовах Української революції, становлення ЗУНР та УНР.

- значну увагу приділено просопографічному підходу до вивчення буковинської складової ЗУНР та УНР. Актуалізовано біографії буковинців учасників революційних подій та розбудови української державності в 1917-1923 рр. Зокрема, С.Смаль-Стоцького, М.Василька, А.Артимовича, О.Поповича, Р.Смаль-Стоцького, М.Спинула, Т.Галіпа, О.Безпалка, О.Бурачинського та ін.

- проаналізовано причини поразки української влади на Буковині. Внесок окремих буковинців у подальшу розбудову ЗУНР та УНР, функціонування окремих органів влади української держави.

- член редакційної колегії, співавтор монографії “Західно-Українська Народна Республіка: ілюстрована історія” (Львів – Івано-Франківськ, 2008. 523 с.)

- член редакційної ради, редакційної колегії, видання “Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923. Енциклопедія” у 4 т. (т. 1. Івано-Франківськ, 2018. 686 с.; т. 2. Івано-Франківськ, 2019. 829 с.; т. 3. Івано-Франківськ, 2020. 574 с.; т. 4. Івано-Франківськ, 2021. 686 с.), написав до нього понад 30 статей.

О.Добржанський – автор, співавтор, співредактор 25 монографій, понад 60 статей по темі даного дослідження. Загальна кількість посилань на роботи автора складає 265, h-індекс – 7, i10-індекс – 5.

О.Добржанський не має спільних наукових публікацій та реалізації спільних наукових проєктів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Творчі та наукові здобутки О.В.Добржанського дають змогу вважати його повноправним співавтором циклу наукових праць «Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 - 1923 рр.», висунутого для участі у конкурсі на здобуття Національної премії України імені Бориса Патона 2024 року.

Претендент

Олександр ДОБРЖАНСЬКИЙ

Ректор

Чернівецького національного

університету імені

Юрія Федьковича

Роман ПЕТРИШИН

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. І. КРИП'ЯКЕВИЧА**

вул. Козельницька, 4, м. Львів, 79026 тел./факс (032) 270-70-21, 270-70-22,
www.inst-ukr.lviv.ua, email: inukr@inst-ukr.lviv.ua, p/p UA097820172034318000200000720,
p/p UA1682017203431002200000720 у ДКСУ м. Київ МФО 820172 код ЄДРПОУ 03534498

№ _____

На № _____

від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

у наукову роботу “Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність
1917–1923 рр.”

доктора історичних наук, професора
Литвина Миколи Романовича

Литвин Микола Романович, доктор історичних наук, професор, завідувач відділу “Центр дослідження українсько-польських відносин” (від 2018). 1979 р. закінчив історико-педагогічний факультет Івано-Франківського педагогічного інституту імені В. Стефаника (нині Прикарпатський національний університет імені В. Стефаника). Почесний доктор Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника (2017). В Інституті українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України від 1979 р.: завідувач відділу “Центр дослідження українсько-польських відносин” (2007–2010), заступник директора з наукової роботи (2010), в. о. директора (2010–2013), директор Інституту (2013–2018), завідувач відділу “Центр дослідження українсько-польських відносин” (від 2018). Член (1993–2006), заступник Голови (2006–2010) Польсько-української історичної комісії при НАН України і Польській академії наук. Голова Українсько-польської історичної комісії НАН України (від 2016 р.). Відповідальний редактор збірників: “Україна: культурна спадщина, національна свідомість, державність” (2010–2018), “Україна – Польща: історична спадщина і суспільна свідомість” (від 2011 р.).

Більше тридцяти років М. Литвин досліджує особливості державно-соборного процесу в Україні у ХХ ст. 1991 р. науковець віднайшов у спецфонді Центрального державного архіву Жовтневої революції УРСР Акт Злуки 1919 р. (Універсал Директорії УНР про злуку УНР і ЗУНР). Комплексно проаналізував передумови, перебіг і наслідки Першолистопадового 1918 р. повстання у Східній Галичині, формування Українського війська, органів влади та управління Західно-Української Народної Республіки; реконструював хроніку боїв Галицької армії в польсько-українській війни 1918–1919 рр., перебування корпусів ГА у стані Добровольчої армії (листопад–грудень 1920 р.) і Червоної армії (січень – квітень 1920 р.), показав репресії більшовицької Росії проти вояків Червоної

Української Галицької Армії (концтабори Кожухів, Соловки). Дослідив роль ЗУНР/ЗОУНР у світовій геополітиці, зокрема західноукраїнську політику країн Антанти, а також Польщі, Румунії, Угорщини, Чехословаччини. Проаналізував складний процес соборизації українських земель загарбницьку політику більшовицької Росії щодо УНР-ЗУНР, її спроби насадити на українських землях маріонеткові державні утворення (Галицька соціалістична радянська республіка та ін.). Чимало уваги присвятив просопографії проблеми, віднайшов чимало документів про інтернування армій на території Чехословаччини, Польщі та Румунії. Упорядкував нові карти з історії УНР і ЗУНР. Під час дослідження вказаної теми виявив унікальні матеріали та документи в архівах України, Польщі, Росії, Чехословаччини. Долучався до заходів щодо відновлення українських військових меморіалів на території Польщі. Творчий здобуток М. Литвина викладено у понад 800 наукових та науково-популярних публікаціях, більшість з яких висвітлюють означену проблематику; кількість цитувань 783, h-індекс 11, 10-індекс 13. Подано на конкурс 103 позиції.

За наукову та просвітницьку діяльність нагороджений премією ім. М. Грушевського НАН України (2000), медалями НАН України “За виховання наукової зміни” (2013), “За професійні здобутки” (2017), Почесною грамотою голови Державного Західного наукового центру НАН України (1998), Подякою Західного наукового центру НАН і МОН України (2018), Подякою Кабінету Міністрів України (2003), Грамотою Голови Верховної Ради України (2009). Заслужений діяч науки і техніки України (2007).

Наукові здобутки М. Литвина дозволяють його вважати повноправним співавтором наукової роботи “Україна Соборна: Західно-Українська Народна Республіка в революції 1917–1923 рр.”, який висунуто Прикарпатським національним університетом імені В. Стефаника для участі у конкурсі зі здобуття Державної премії України у галузі науки і техніки.

М. Литвин не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проєктів з представниками держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Претендент

Вчений секретар

Микола Литвин

Олег Муравський

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF UKRAINE
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
IVAN FRANKO NATIONAL UNIVERSITY OF LVIV

вул. Університетська, 1, м. Львів, 79000, Україна

тел./факс (032) 261-60-48, тел. 260-34-02

<http://www.lnu.edu.ua>, e-mail: lnu@lnu.edu.ua

Код ЄДРПОУ 02070987 Державна Казначейська служба України

МФО 820172, р.р. UA 468201720343101002200001061

№ свідоцтва 17701483, ін. под. № 020709813029

Валютний рахунок UA613223130000026009000028110,

UA273223130000026005000028567 в Укресімбанку

м. Львова МФО 322313

№ 1738-Р від 31.05.2024

1, Universytetska Str., Lviv, 79000, Ukraine

Phone Fax: +38 (032) 261-60-48, 260-34-02

<http://www.lnu.edu.ua>, e-mail: lnu@lnu.edu.ua

Code EDRPOU 02070987 State Treasury Service of Ukraine

MFC 820172, SettlementAcc. UA 468201720343101002200001061

Certificate No. 17701483, Tax IN020709813029

Foreign Currency Acc.No. UA613223130000026009000028110,

UA273223130000026005000028567

in Lviv Branch of Ukreximbank MFO 322313

на № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

доцента кафедри новітньої історії України імені Михайла Грушевського
Львівського національного університету імені Івана Франка,

кандидата історичних наук

ПАВЛИШИНА Олега Йосифовича

у цикл наукових праць

“Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.”

Претендент ПАВЛИШИН Олег Йосифович у ході виконання досліджень, які увійшли до циклу робіт, працював науковим співробітником Відділу визвольних змагань Львівського історичного музею, науковим співробітником Інституту історичних досліджень Львівського національного університету імені Івана Франка, деканом Гуманітарного факультету Українського Католицького університету у Львові, доцентом кафедри новітньої історії України імені Михайла Грушевського Львівського національного університету імені Івана Франка.

Наукові та творчі здобутки О. Й. Павлишина дають підставу вважати його повноправним співавтором циклу наукових праць “Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917–1923 рр.” Творчий внесок та результати роботи О. Й. Павлишина характеризуються наступними положеннями:

1. Досліджено процес становлення самостійної української держави на українських етнічних землях. Простежено процеси формування органів влади та самоврядування Української Народної Республіки (УНР) та Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР) у загальному контексті національної революції 1917–1923 рр., простежено специфіку міжнаціональних відносин.

2. З’ясовано характер об’єднавчого процесу УНР і ЗУНР. Введено в науковий обіг ряд маловідомих архівних документів, які розкривають обставини і характер національного єднання українців у збройній боротьбі за державну незалежність в 1917–1923 рр. Розкрито масштаби продовольчої і фінансової взаємодопомоги та військового співробітництва УНР і ЗУНР.

3. Встановлено, що протягом в революційну добу в Україні спостерігалася чітка суспільно-політична тенденція до національної єдності. Діячі ЗУНР були

представлені в загальноукраїнських органах законодавчої та виконавчої влади, практикувався обмін фахівцями, координація дій з зовнішньополітичних питаннях. Об'єднавчий процес революційної доби увійшов в національну свідомість, як відправна точка соборності українських земель у модерну добу.

4. Проаналізовано державотворчу діяльність Євгена Петрушевича, простежено соборницькі прагнення ряду інших діячів української революції.

Усі результати, що наведено в описі роботи, одержано претендентом особисто. За темою роботи представлено: **94** публікацій: монографія, п'ять колективних монографій, навчальний посібник з грифом МОН, **87** статей (з них **9** – у наукових виданнях за кордоном). Вчений – автор **315** гасел, опублікованих в національних енциклопедичних виданнях; член Редакційної ради, заступник голови Редакційної колегії, співавтор видання: «Західно-Українська Народна Республіка 1918–1923. Енциклопедія. Т. 1–4. Івано-Франківськ, 2018–2021».

Загальна кількість посилань на публікації автора згідно з базою даних Google Scholar – **228**, h- індекс автора складає **10**.

Результати досліджень вченого апробовано на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях і семінарах кафедри та історичного факультету ЛНУ ім. Івана Франка, популяризовано на телебаченні, радіо та в електронних ресурсах («Радіо «Свобода» та «Армія-Інформ» та ін.).

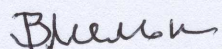
Павлишин О. Й. не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проектів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

На історичному факультеті університету О. Й. Павлишин читає спеціальний навчальний курс: «Ідея соборності України в революції 1917–1923 рр.: ідеологія та практика».

Павлишин О. Й. є науковим керівником трьох дисертаційних робіт, присвячених дослідженню національно-визвольних змагань у 1917–1923 рр., які виконуються на кафедрі новітньої історії України імені Михайла Грушевського ЛНУ ім. Івана Франка. Вчений є членом Українсько-польської комісії для вивчення взаємин у 1917–1921 рр.

За плідну наукову й громадську діяльність О. Й. Павлишин, з нагоди 100-річчя проголошення Західно-Української Народної Республіки, указом Президента України № 351/2018 від 31 жовтня 2018 р. нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Ректор Львівського національного університету
імені Івана Франка, д-р філос. наук,
професор, академік НАНУ

Володимир МЕЛЬНИК

Претендент

Олег ПАВЛИШИН

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМ. І. КРИП'ЯКЕВИЧА**

вул. Козельницька, 4, м. Львів, 79026 тел./факс (032) 270-70-21, 270-70-22,
www.inst-ukr.lviv.ua, email: inukr@inst-ukr.lviv.ua, p/p UA097820172034318000200000720,
p/p UA1682017203431002200000720 у ДКСУ м. Київ МФО 820172 код ЄДРПУО 03534498

№ _____ На № _____ від _____

**ДОВІДКА
ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК**

у наукову роботу «Україна Соборна у боротьбі за державну
незалежність 1917 – 1923 рр.»

доктора історичних наук, професора

Соляра Ігоря Ярославовича

Соляр Ігор Ярославович, доктор історичних наук, професор, директор Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України – відомий в Україні та закордоном дослідник суспільно-політичних та військових процесів на західноукраїнських землях у першій третині ХХ ст., фахівець з історії українського парламентаризму, міжнаціональних відносин в Україні,

Автор, співавтор, редактор понад 20-ти монографій, понад 150 наукових праць у галузі новітньої історії України, джерелознавства, біографістики (загальна кількість посилань на публікації згідно з базою даних Google Scholar – 119, h-індекс – 6). Оригінальні наукові праці І.Я. Соляра розкривають нові аспекти державно-соборного процесу в Україні, зокрема відображають державотворчу діяльність Національної ради та Державного секретаріату ЗУНР, зовнішньополітичні акції дипломатії ЗУНР у країнах Європи та Америки, історико-правові особливості механізму реалізації культурно-освітньої, міжнаціональної політики ЗУНР у 1918–1923 роках.

І.Я. Соляр – керівник науково-дослідних робіт «Взаємодія інституцій держави та громадянського суспільства в Україні: західні землі (кінець ХІХ – початок ХХІ ст.)» (2015–2017), «Освіта національних меншин в Україні: історичні традиції, правові засади, сучасні виклики (ХХ – початок ХХІ століть)» (2018–2019), «Українська Парламентська Репрезентація у сеймі та

сенаті Другої Речі Посполитої: засади функціонування, персоніфікація діяльності (1922–1939)» (2020–2021) та ін. За результатами виконання НДР отримані фундаментальні результати, які дозволяють констатувати високий рівень національної свідомості українців напередодні Першої світової війни, що дало поштовх до початку потужного національно-визвольного руху в Галичині та Наддніпрянщині, проголошення Злуки обох держав.

Основний внесок Ігоря Ярославовича Соляра у наукову роботу «Україна Соборна: Західно-Українська Народна Республіка в революції 1917–1923 рр.» полягає у всебічному, концептуальному аналізі:

- консолідаційного потенціалу української політичної еліти у першій третині ХХ ст., зокрема у період національно-визвольних змагань;
- особливостей партійної структуризації українського політикуму у міжвоєнний період ХХ ст. на тлі суспільно-політичних процесів у країнах Центрально-Східної Європи;
- соборницьких настроїв в українському соціумі після завершення Першої світової війни (1914–1918) та повоєнного періоду;
- зовнішньополітичних орієнтацій українських політичних партій національно-державницького табору у контексті геополітичних процесів першої третини ХХ ст.

Наукові здобутки І.Я. Соляра дозволяють вважати його повноправним співавтором наукової роботи «Україна Соборна: Західно-Українська Народна Республіка в революції 1917–1923 рр.», висунутої для участі у конкурсі на здобуття Національної премії України імені Бориса Патона 2024 року.

І.Я. Соляр не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проектів з представниками держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Претендент, директор

Вчений секретар

І.Я. Соляр

О.І. Муравський

Міністерство освіти і науки України

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

вул. Шевченка, 57, м. Івано-Франківськ, 76018, тел. (0342) 75-23-51, факс (0342) 53-15-74
імейл office@pnu.edu.ua, сайт https://pnu.edu.ua, код ЄДРПОУ 02125266

03.06.2024 № 01-23/154

На № _____ від _____

ДОВІДКА ПРО ТВОРЧИЙ ВНЕСОК

у роботу

«Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.»

кандидата історичних наук, доцента

Вітенка Миколи Дмитровича

Вітенко Микола Дмитрович, кандидат історичних наук, доцент, директор Навчально-наукового центру дослідження українського національно-визвольного руху імені О. Карпенка Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника, дослідник історії польсько-українських відносин, економічної історії західноукраїнських земель другої половини XIX – першої третини XX ст.

Нагороджений відзнаками голів Івано-Франківської обласної ради та обласної державної адміністрації “Молодий науковець року 2010”, ювілейною медаллю Івано-Франківської обласної ради “100-річчя ЗУНР”(2018).

М. Вітенко займається вивченням польсько-українських відносин в Галичині в останній третині XIX – на початку XX ст., у своїх публікаціях розкрив передумови польсько-української війни, соціально-економічні протиріччя між польським та українським населенням Галичини, спроби політичних еліт обох народів владнати конфлікти шляхом переговорів. Значну увагу він відводив питанням функціонування державних інституцій ЗУНР, біографіям відомих громадських, політичних та церковних діячів.

Основний внесок М. Вітенка у циклі наукових праць «Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.» полягає в:

– участі у проведенні серії всеукраїнських наукових конференцій “Україна Соборна” (2004 – в Івано-Франківську (“Духовна вісь України: Галичина–Наддніпрянщина–Донеччина”), 2005 – в Переяславі-Хмельницькому (“Соборність України: історична спадщина і виклики часу”) та в 2006 – в Черкасах (“Соборна Україна: історична ретроспектива”);

– підготовці, написанні та виданні монографії “Західно-Українська Народна Республіка: ілюстрована історія” (Львів – Івано-Франківськ, 2008. 523 с.);

– участі у роботі редакційної ради та редакційної колегії видання “Західно-Українська Народна Республіка. 1918 – 1923. Енциклопедія” у 4 т. (т. 1. Івано-Франківськ, 2018. 686 с.; т. 2. Івано-Франківськ, 2019. 829 с.; т. 3. Івано-Франківськ, 2020. 574 с.; т. 4. Івано-Франківськ, 2021. 686 с.), написав до цього видання понад 300 статей.

М. Вітенко – автор, співавтор, співредактор 3-х монографій, понад 20 наукових статей з новітньої історії України, історії Польщі, біографістики (загальна кількість посилань на публікації згідно з базою даних Google Scholar – 51, h-індекс – 5).

М. Вітенко не має спільних наукових публікацій та не бере участі у реалізації наукових проектів з представниками держави визнаної Верховною Радою України державою-агресором.

Творчі та наукові здобутки М. Д. Вітенка дають змогу вважати його повноправним співавтором роботи «Україна Соборна у боротьбі за державну незалежність 1917 – 1923 рр.», висунутого для участі у конкурсі на здобуття Національної премії України імені Бориса Патона 2024 року.

Претендент

Учений секретар

Микола ВІТЕНКО

Вікторія СТИНСЬКА